

Mới viết 14 bài về Tỉnh Nhà Bình Định - MG

- 01.Vua Quang Trung - Nguyễn Huệ
- 02.Quê hương Bình Định
- 03.Quy Nhơn - 21 Xã Phường
- 04.Nỗi niềm Cố Quận
- 05.Phù Cát quê tôi
- 06.An Lão mình ơi
- 07.Hoài Nhơn tình tự
- 08.Tuy Phước quê mình
- 09.Nhớ về Phù Mỹ
- 10.Thương quá An Nhơn
- 11.Thăm viếng Tây Sơn
- 12.Thương nhớ Hoài Ân
- 13.Vĩnh Thạnh thăm tô
- 14.Vân Canh ta đó

Vua Quang Trung - Nguyễn Huệ

- Một bậc anh hùng kiệt kiệt
- Một nhà quân sự lỗi lạc
- Một vị tướng lãnh phi thường
- Một nhà Vua trẻ nhưng đường đường chính chính nhất trong các triều đại Vua Chúa VN.

Vua Quang Trung - Vua Quang Trung
Người anh hùng áo vải Tây Sơn
Đệ nhất tướng tài nước Việt Nam
Đánh Nam, dẹp Bắc yên thiên hạ
Thống nhất giang sơn hưởng thái bình

Vua Quang Trung - Vua Quang Trung
Người anh hùng áo vải Tây Sơn
Đệ nhất Quân Vương đất trời Nam
Đường đường chính chính uy lâm liệt
Thống nhiếp quốc gia sống thái hòa

Vua Quang Trung - Vua Quang Trung
Đệ nhất anh hùng trong anh hùng
Đệ nhất Quân Vương trong Quân Vương
Đệ nhất tướng tài trong danh tướng
Kim khó bì, cổ cũng khó hơn

Hàng ngàn lời ngợi ca vẫn chưa cạn
Hàng vạn lời xưng tụng vẫn chưa toàn
Hàng muôn lời tôn vinh vẫn chưa vện
Mà hàng triệu hàng triệu con người
Hàng triệu hàng triệu trái tim
Nhất nhất như như, cúi đầu ngưỡng phục kính dâng.

Tràng giang con chữ, con chữ sẽ hết
Tràng giang trang giấy, trang giấy sẽ đầy
Mực cạn, bút mòn, mắt mờ, tay kiệt
Sử xanh xanh sử, xanh sử sử xanh
Huy hoàng kiệt xuất, kiệt xuất huy hoàng
Quang Trung Nguyễn Huệ - Nguyễn Huệ Quang Trung
Muôn đời trang sử vẫn đan thanh
Trời còn e ấp màu xanh
Đất còn trời trụt ngọn ngành thấp cao
Không trung chỉ chút vì sao
Thái hư trống rỗng đổ vào chỗ không
Xin vang vọng tên Người - Nguyên soái Uy Quốc Công
Ca vang dội tên Người - Bắc Bình Vương Nguyễn Huệ
Hát vang dội tên Người - Đại Hoàng Đế Quang Trung
Oai phong lẫm liệt kiêu hùng
Rạng danh sử Việt soi chung nước nhà
Địa cầu còn quốc còn gia
Còn non còn nước còn nhà Việt Nam
Phi thường thay người anh hùng áo vải
Kiệt xuất thay người của đất Tây Sơn
"Trăm năm bia đá cũng mòn
Ngàn năm "bia sử" vẫn còn "xanh xanh"
Mới là nét sử đan thanh
Mới là trang sử vinh danh tôn thờ
Ta đi trong mộng trong mơ
Toàn non nước Việt dựng cờ tung bay
Ngưỡng suy phủ phục tỏ bày
Quang Trung Nguyễn Huệ trời mây ngút ngàn
Mở lịch sử tìm trang sách cũ
Quay thời gian tìm dấu tích xưa
Bốn lần tiến công vô Nam
Chúa Nguyễn Ánh chạy rã giò
Cầu viện ngoại thuộc quân Xiêm
Một trận tan tành Xoài Mít
Thế còn đất Bắc - Chúa Trịnh Vua Lê
Hay nói rõ hơn
Cải nạn Nam Bắc triều - Nam Bắc phân tranh
Kéo dài gần ba trăm năm
Nước Sông Gianh biết bao lần sâu cạn
Người Việt Nam chồng chất biết bao lần
Xương như núi âm vang hồn tử sĩ
Máu như sông tức tưởi chôn tuyền đài
Trăm năm xưa ngán lệ đẫm cay cay
Trăm năm sau vẫn ngậm ngùi thương tiếc
Đất Tây Sơn xuất hiện anh hùng tam kiệt

Đẹp Nam - bình Bắc chớp nhoáng tức thì
Ba trăm năm dai dẳng cuốn phăng đi
Cho tổ quốc giang sơn hát con tàu thống nhất
Lại còn Lê Chiêu Thống
Hồi Chiêu Thống cuối Triều Lê
Giặc phương Bắc ngàn năm không nhớ sao hề
Đừng loạn động kéo Tàu Phù về dày mả Tổ
Vua Càn Long không nhớ
Việt Nam ta ba lần đại phá Nguyên Mông
Giặc Đại Hán nhà người đừng có hòng
Đừng mượn có thêm một lần xâm chiếm
Hàng chục vạn quân Thanh
Cầm đầu Tôn Sĩ Nghị
Ừn ừn kéo quân sang
Tại Phú Xuân, Nguyễn Huệ đăng đàn
Lên ngôi Hoàng Đế, đặt hiệu Quang Trung
Chỉ tay phương Bắc, đồng dục tuyên bố:
Chỉ trong 10 ngày sẽ quét sạch giặc Bắc
Kéo quân dân về, ca khúc khai hoàn
Hẹn ngày Mừng Bẩy, Ăn Tết tại Thăng Long
Quả thật như vậy
Tiến quân như thần
Diệt giặc như thần
Trận Ngọc Hồi, tướng Hứa Thế Hanh tử trận
Trận Đống Đa, Sầm Nghi Đống tuần tiết không toàn thân
Tôn Sĩ Nghị vứt bỏ cả ấn tín, chạy hốt hải xanh tái mặt mày
Vua Càn Long và Triều đình ôm đầu khóc ròng
Viết tới đây
Tôi bỗng nhớ một bài hát quen thuộc tự thuở nào:
"Lặng lặng mà nghe chuyện Vua Quang Trung giết giặc
Tại trận Đống Đa, quân Thanh chết trên mười vạn
Quân ta. Xông pha. Một tay. Hai tay.
Lặng lặng mà nghe chuyện Vua Quang Trung giết giặc
Tại trận Đống Đa, quân Thanh chết trên mười vạn
Quân ta. Xông pha. Một tay. Hai tay. Một chân,..."
Và cứ thế, cứ thế...
Quá khứ đã đi qua
Lịch sử đã đi qua
Vua Quang Trung băng hà khá sớm
Tuổi bốn mươi mái tóc còn xanh
Một vùng Lưỡng Quảng thôi đành
Nếu không, sử Việt còn xanh kiêu kỳ
Ngọc Hân công chúa tràn mi
Ngập sâu sóng lệ sầu bi khép màn
Thêm cô Công chúa Càn Long
Kéo mảnh đứt chỉ khóc trang anh hùng

Quang Trung ơi hồi Quang Trung
Người đi cuốn cả thủy chung đi rồi
Xa xa bóng núi lưng đồi
Cuối trời mờ mịt mây trôi lững lờ
Ngọc Hân chìm mộng trong mơ
Nâng vành tang trắng gởi bờ thiên thu
Tôi xin khép lại trang anh hùng hào kiệt
Tôi kính quý thương Người se chỉ của Người
Nhìn những tượng đài thiết dựng khắp nơi nơi
Thầm ngưỡng phục, ngưỡng vọng, ngưỡng tôn
Và vô cùng luyện tiếc
Người anh hùng áo vải Tây Sơn
Mở ra Triều Nguyễn Tây Sơn
Đại Hoàng Đế Quang Trung - Nguyễn Huệ.

08-12-2015

Quê hương Bình Định

Đất Bình Định, đất địa linh nhân kiệt
Người Bình Định, người khí tiết anh hùng
Đã từ xưa nhiều thế kỷ Cha Ông
Đến hôm nay và đàn em thế hệ

Đất Bình Định sản sinh con nhà "võ"
Người Bình Định mang bản chất nhà "văn"
Một với hai luyện thành khối tinh anh
Cùng góp sức thắm tô dòng lịch sử

Máu Bình Định đã thấm từng trang sử
Xương Bình Định đã chồng tựa non cao
Tan vào đất cho Quê Mẹ rạt rào
Cầu thành nước cho Quê Cha vĩnh trụ

Tiếng Quê Hương hát ngàn lần chưa đủ
Tiếng Tổ Quốc ca vạn lần không dư
Dù ngợi ca tràn ngập cả thái hư
Vẫn còn trống như không trung lòng lộng

Bình Định ơi, quê hương mình đẹp quá
Quy Nhơn ơi, thành phố của mến yêu
Nghe thật nhiều và nhắc đến bao nhiêu
Càng thấm thía tình Quê Cha Đất Mẹ

Ve réo rất mỗi ngày hè rất cô

Cạn kiệt rồi thân chết bám vỏ cây
Đội mùa hè năm tới lại bay bay
Tiếp tục réo rự tình vang tích sử

Tiếng Quê Hương viết ngàn lần con chữ
Tiếng Tổ Quốc viết vạn lần từng trang
Vẫn óng ánh như lịch sử huy hoàng
Vẫn lung linh tựa hồn thiêng sông núi

Bình Định ơi, đây Quê Cha Đất Mẹ
Của Miền Trung non nước Việt anh hùng
Hãy truyền lưu thế hệ kết tương dung
Cùng cả nước Việt Nam an vĩnh thế.

03-12-2015

Quy Nhơn 21 Xã - Phường

Quy Nhơn ơi, thành phố mến yêu
Thành phố hai mươi mốt Xã - Phường
Thành phố thân thương của người Bình Định
Không tấp nập, đông người, ồn ào, náo động
Mà chơn phương, đôn hậu, chất phác, hiền hòa
Một khi đến, muốn ở không về
Một khi đi, muốn dừng chân lại
Ai chưa biết xin một lần để biết
Ai biết rồi cơ cảm những hoài mong
Mời gọi nhau đi:
Phường Đống Đa, Nhơn Bình, Nhơn Phú, Quang Trung
Người anh hùng áo vải Tây Sơn
Xin gọi mãi tên Người, một bậc kỳ vĩ cổ kim
Có một không hai tinh ba kiệt xuất
Nào phường Ghềnh Ráng, Trần Quang Diệu, Bùi Thị Xuân
Bao quanh phố thị cho Quy Nhơn kiêu diễm
Phường Trần Hưng Đạo, Lý Thường Kiệt, Lê Lợi, sử xanh đan kín
Đan kín sử xanh của nước Việt kiêu hùng
Năm ngàn năm qua, xanh sử sử xanh
Năm ngàn năm sau, lộng vàng xanh sử
Mời gọi nhau đi, và đi nữa chứ
Phường Lê Hồng Phong, Trần Phú, văn vũ Ngô Mây
Phường Nguyễn Văn Cừ, Hải Cảng, Thị Nại sóng vỗ đông đầy
Cầu Thị Nại vượt Vịnh Quy Nhơn, băng ra Phương Mai bán đảo
Cầu Thị Nại, một cây cầu đáng nói
Một cây cầu vượt biển dài nhất Việt Nam
Trên vút chân mây, dưới thét sóng gầm

Cho Quy Nhơn cầu thành địa vực trời cao biển rộng
Đảo Phương Mai, mỗi mắt trùng dương hát sóng
Quay vào bờ, phố phường châu thị gió vang
Quy Nhơn tăng vẻ đẹp thiên nhiên lồng lẫ huy hoàng
Một trong những thành phố ven biển đẹp nhất
Của gấm vóc quê hương non sông nước Việt
16 Phường đã được nêu danh để biết
Còn 5 Xã với tên gọi là gì
Từ từ sẽ kể, đừng vội mà chi
Quy Nhơn tôi xin chân thành chào đón
Đảo Phương Mai bên kia Đầm Thị Nại
Có 3 xã nổi một chữ Nhơn
Nhơn Hải, Nhơn Hội, Nhơn Lý đẹp không
Vâng, rất đẹp tam Nhơn: Hải - Hội - Lý
Xa hơn nữa, Cù Lao Xanh tuyệt mỹ
Mang tên một xã là xã Nhơn Châu
Trời xanh gởi đầu, vượn chân duỗi biển
Sao gọi là Cù Lao Xanh
Bởi trời xanh, mây xanh, biển xanh, nước xanh
Cây xanh, lá xanh, sỏi xanh, đá xanh
Cái gì cũng xanh mà không gọi xanh thì gọi gì đây nhĩ
Quy Nhơn còn một xã nữa là xã Phước Mỹ
Vị trí ở đâu, xin kể nốt nhau nghe
Mời đi qua cho trọn vẹn đi hè
Đạ, Phước Mỹ nằm xa nhất ngoại ô thành phố
Và, thế là hết Quy Nhơn ta đó
Gìn giữ nhau nghe, 5 Xã, 16 Phường
Nhắc nhở nhau nghe, để nhớ để thương
Quy Nhơn ơi, thương nhớ mãi trong đời.

03-12-2015

Nỗi niềm cố quận

Bình Định ơi quê hương ta đó
Nơi chôn nhau cắt rốn chào đời
Vòng tay Mẹ ôm ấp nằm nôi
Vòng tay Cha nâng niu khôn lớn
Quê tôi nghèo hai mùa mưa nắng
Đất khô cằn bương chải quanh năm
Cơm độn khoai vật lộn nặng oằn
Nhai dẻo miệng bột nhì bột nhứt
Dù ra sao quê hương là nhất
Đi đến đâu cũng nhớ nhung về
Dấu trong lòng giữ trọn tình quê

Mỗi lần nhớ càng thêm da diết
Ai xa quê mỗi người tự biết
Nhớ vô vàn khắc khoải khôn nguôi
Bởi quê hương nung đúc thành người
Ngay sỏi đá còn đau gốc cội
Khi xa quê mà ai không nhớ
Nhắc nhau nghe hay dấu trong lòng
Biết quá rồi chưa cạn hoài mong
Muốn về thăm nghìn trùng vạn lý
Có nghe câu "lá rụng về cội"
Lại nghe câu "diệp lạc quy căn"
Ô kia trông một ánh sao băng
Rơi, biến mất giữa lòng vũ trụ
Thế riêng ta thì sao đây nhỉ
Kiếp tha phương đành đoạn vậy thôi
Bao nhớ thương chồng chất cả đời
Vẫn mong mỗi về thăm một chuyến
Nếu dĩ lỡ như đồ vĩ tuyến
Một ngày kia từ tạ vô chừng
Mất xa mờ hướng vọng không trung
Thân tan biến hồn bay Cố Quận.

04-12-2015

Phù Cát quê tôi

Ai ai cũng kể quê tôi
Cho tôi xin kể quê tôi chút mà
Quê mùa hai tiếng "dậy na"
Phù Cát - Bình Định ấy là quê tôi
Dưới ven bờ biển lợ lờ
Trên len vách núi ru hời Trường Sơn
Quê nghèo nói thiệt nào hơn
Đất cày sỏi đá mỗi mòn nắng mưa
Hè thì oi bức dư thừa
Đông thì rét buốt gió lùa lạnh căm
Xưa thời ăn độn quanh năm
Nay thời hơi đỡ nhưng quăng tằm thân
Thật ra một kiếp phong trần
Nơi đâu cũng có phong trần thế thôi
Chào đời Phù Cát quê tôi
Ngô Mỹ Thị Trần mận mòi tình quê
Cát Tân ngỏ lời đưa về
Cát Trinh nguyên vẹn đề huề nghĩa ân
Cát Hạnh tình tự tương lân

Cát Hiệp hòa nhuận cơ phần lại qua
Cát Lâm còn đó kia mà
Cát Sơn đây nữa đậm đà biết bao
Cát Minh lay động trăng sao
Cát Khánh biển lồng rạt rào hồn ai
Cát Thành gói mộng phương đài
Cát Hải mờ tỏa dấu hài đêm mơ
Cát Tiến sẵn đó bao giờ
Cát Nhon trông ngóng đợi chờ đã lâu
Cát Thắng bắc nhịp qua cầu
Cát Tường mời gọi đi đâu cũng về
Cho tròn Phù Cát tình quê
Hong êm bếp lửa vỗ về đời tôi.

04-12-2015

An Lão mình ơi

Tình An Lão thâm sâu như núi
Nghĩa An Lão thăm thẳm như non
Trải qua năm tháng không mòn
Thời gian đập vỗ vẫn còn khắc ghi

Ghi để nhớ Trần thì An Lão
Khắc để thương Thị thể Lão An
Quê mình cứ thể cru mang
Tình quê cứ thể trên đàng dựng xây

Xã An Hòa bờ cây xanh lá
Xã An Tân sỏi đá sơn khô
Đi đâu cũng nhớ trở về
Sống đâu cũng nhớ tình quê thấm tình

Xã An Hưng của mình anh nhớ
Xã An Vinh từ thuở em thương
Bước đi chưa hết nẻo đường
Muốn về xây đắp quê hương đợi chờ

Xã An Dũng dựng cờ quật khởi
Xã An Trung đi tới vẹn toàn
Làng trên xóm dưới sắt son
Hy sinh cống hiến trắng tròn rạng soi

Xã An Toàn nhớ hoài thương mãi
Xã An Quang bao ải không quên

Quê nhà một mái ấm êm
Đắng cay gian khổ gởi thêm thiên thu

Xã An Nghĩa mây mờ giăng mắc
Chín Xã cùng ghi khắc tình quê
Năm năm tháng tháng đề huề
Bốn mùa qua lại vỗ về có nhau

Đan tay bắc nhịp cầu tình tự
Đan tâm mang gìn giữ nơi nơi
Gian truân nào sá chi trời
Sống sao cho trọn một đời thế thôi.

05-12-2015

Hoài Nhơn tình tự

Quê mình huyện Hoài Nhơn
Sơn thì thật là sơn
Sắt thì thật là sắt
Thời gian bia đá chẳng mòn

Kia, Thị trấn Bồng Sơn
Khô không khô nào hơn
Vui không vui nào sánh
Tròn trăng mới quý trăng tròn

Đây, Thị trấn Tam Quan
Lệ ngân nhuộm bên đàng
In sâu bờ mi thăm
Phong trần chưa thỏa gian truân

Hoài Sơn nhớ Hoài Châu
Hoài Tân thương Hoài Hải
Tự tình tô thắm mãi
Tóc xanh bạc trắng mái đầu

Hoài Mỹ nhớ Hoài Thanh
Hoài Xuân thương Hoài Đức
Chỉ quê hương là nhất
Dựng xây cuộc sống an bình

Anh đi Tam Quan Nam
Em đi Tam Quan Bắc
Chung tay cùng xây đắp

Hòa reo điệp khúc cung đàn

Ai về Hoài Châu Bắc
Ai về Hoài Thanh Tây
Đừng bao giờ đánh mất
Tình quê chan chứa đong đầy

Nhớ hoài nhớ Hoài Hương
Thương hoài thương Hoài Phú
Thương thương nhau Hoài Hảo
Nhớ nhớ lưu dấu bên đường

Hoài Nhơn tươi thắm chan hòa
Nghĩa tình sâu nặng quê ta
Dựng xây vun bồi tô thắm
An vui hạnh phúc nhà nhà.

05-12-2015

Tuy Phước quê mình

Quận nhà Tuy Phước quê mình
Nhớ thương như bóng in hình
Sinh ra lớn lên từ đó
Ngắm hoài vẫn thấy xinh xinh

Thị trấn Tuy Phước hữu tình
Băng qua mấy độ nhục vinh
Thăng trầm bao phen thành bại
Đá vàng đan kết sử xanh

Còn kia Thị trấn Diêu Trì
Nhà ga đưa tiễn đến đi
Thời gian con thoi đưa đẩy
Nhớ ai ngơ ngẩn mà chi

Phước Hưng, Phước Thắng, Phước Hòa
Trần lao đá mới đơm hoa
Cây khô trở bông mới đẹp
Hong êm bếp lửa mái nhà

Phước Sơn, Phước Hiệp, Phước Quang
Giàn bầu giàn bí bắt ngang
Hàng ngô hàng khoai xanh thắm
Âm no hạnh phúc xóm làng

Phước Thuận, Phước Nghĩa, Phước An
Tình sâu nghĩa nặng chứa chan
Tương dung tương thân tương ái
Sẻ chia tươi đẹp đôi đàng

Và đây Phước Mỹ, Phước Thành
Tay em tay chị tay anh
Đất diu cùng nhau đi tới
Dựng xây sức sống an lành

Nói chung Tuy Phước quê mình
Một câu như bóng in hình
Một câu tình sâu nghĩa nặng
Suốt đời không thuở nào quên.

05-12-2015

Nhớ về Phù Mỹ

Nhớ về Phù Mỹ quê ta
Từ nơi đất ấy sinh ta ra đời
Nhớ từ cái thuở nằm nôi
Sống đâu cũng nhớ một đời không quên
Nhà tranh vách lá lạnh tênh
Làng trên xóm dưới giậu phen không cài
Nói về Thị trấn có hai
Một là Phù Mỹ hai là Bình Dương
Mỹ Cát lưu dấu bên đường
Mỹ An ghi khắc tình vương nặng tình
Mỹ Chánh in bóng nhớ hình
Mỹ Châu triu mến như mình với ta
Mỹ Đức vừa mở câu ca
Mỹ Hiệp vọng lại chan hòa niềm vui
Mỹ Trinh nhoẻn miệng mỉm cười
Mỹ Thành tán trợ đẹp tươi quê mình
Mỹ Hòa một đóa xinh xinh
Mỹ Lộc "tát nước đầu đình" thơm mơ
Mỹ Phong ru gió ơ hờ
Mỹ Lợi chiếc lá phát phơ treo cành
Mỹ Thọ nơi đó quê anh
Mỹ Thắng quê chị trắng thanh đêm rằm
Mỹ Quang là chính quê em
Còn quê tôi nữa mang tên Mỹ Tài
Chữ "Mỹ" đếm một đếm hai

Cùng là Phù Mỹ hoa cài kết trâm
Tình quê hai tiếng thì thâm
In sâu tâm khảm đêm nằm vọng mơ
Nhớ từ cái thuở còn thơ
Cuối đời đi nữa không hề lãng quên.

07-12-2015

Thương quá An Nhơn

Huyện An Nhơn có hai Thị trấn
Bình Định thành sử tích khắc ghi
Đập Đá bao thuở thâm thì
Khi về càng nhớ khi đi càng buồn

Xã Nhơn Thành tiếng chuông mỗi sớm
Xã Nhơn Mỹ chuông vọng canh khuya
Nhơn Hòa sao nở cách chia
Nhơn Hậu sao nở bên kia bên này

Nhơn Thọ ơi vẫy tay chào đón
Nhơn Hạnh ơi thấp thoáng mà chi
Hết lòng tận tụy nhau đi
Chung lưng đấu cật cũng vì tình quê

Nhơn Phúc thương con đồ đứng đợi
Nhơn Hưng mến nghĩ tới chạnh lòng
Biết bao vương vấn hoài mong
Biết bao kỷ niệm chờ hong nắng vàng

Lửa hồng êm Nhơn Phong, Nhơn Khánh
Mái quê nhà Nhơn Lộc, Nhơn Tân
Đông qua se lạnh chờ Xuân
Thu đi hiu hắt ngóng trông Hạ về

Về đây cho trọn tình quê
Về đây cho ước vẹn thề An Nhơn.

07-12-2015

Thăm viếng Tây Sơn

Danh Tây Sơn, đã rạng danh lịch sử
Tiếng Tây Sơn, đã rạng tiếng oai hùng
Viếng Tây Sơn, ta tự khép khiêm cung

Thăm Tây Sơn, ta nghiêng mình ngưỡng phục

Tôi sẽ viết một bài riêng nghiêm túc
Tôi sẽ viết một bài riêng ngợi ca
Giờ chỉ nêu toàn bộ xã huyện nhà
Để cùng biết Tây Sơn địa dư chí

Đất Tây Sơn một vùng đất thứ dữ
Một vùng đất xứng danh đất địa linh
Một vùng đất kỳ vĩ đã sản sinh
Văn võ kỳ tài, anh hùng hào kiệt

Roi Thuận Truyền nghe qua đã phát khiếp
Võ An Thái nhắc tới muốn thất kinh
Quyền An Vinh bủn rủn cả tay chân
"Dữ dấy na", đụng vô rồi sẽ biết

Nhưng đã nói chỉ viết địa dư chí
Thị trấn Phú Phong gối núi kê rừng
Xã Tây Giang, Tây Thuận nằm hướng Tây
Xã Bình Thành, Bình Tây quay hướng Bắc

Về phía đông, xã Bình Hòa, Bình Thuận
Xã Tây An bên cạnh xã Tây Vinh
Cùng soi bóng có Bình Nghi, Tây Bình
Cùng tắm mát dòng Sông Kôn xanh biếc

Về phía nam, xã Tây Xuân, Tây Phú
Thêm Vĩnh An và một nửa Bình Tường
Đẹp tuyệt vời vùng đất của Tây Sơn
Tô đậm nét quê hương ta gấm vóc

Thăm để biết mảnh hình hài sông núi
Viếng để nhìn châu thổ nước Việt Nam
Cùng thương yêu con cháu giống Lạc Hồng
Cùng bảo bọc và truyền trao thế hệ.

07-12-2015

Thương nhớ Hoài Ân

Hoài Ân nơi của chúng mình
Quê Cha đất Mẹ ta sinh ra đời
Cưu mang từ thuở năm nô
Đến khi khôn lớn cả đời nhớ thương

Nhớ từng mảnh ruộng mảnh vườn
Nhớ làng nhớ xóm bên nương nắng vàng
Nhớ từng lối nhỏ băng ngang
Đến con đường lớn cái quan đi về
Thương nhiều tình tự hương quê
Nhớ nhiều kỷ niệm không hề phai pha
Giờ cùng nhắc lại quê Cha
Ngẫm thương quê Mẹ canh gà điểm sương
Nhớ Tăng Bạt Hổ đường đường
Đặt tên Thị Trấn nêu gương oai hùng
Cứu nước là sự nghiệp chung
Thương nước ai cũng tận cùng hiến dâng
Xứng danh là Huyện Hoài Ân
Nhắc nhau như thể thương thân chính mình
Ân Nghĩa, Ân Đức tôn vinh
Ân Phong, Ân Tín nghiêng mình nhớ ơn
Ân Mỹ, Ân Hảo, Ân Sơn
Tam ân như một sắt son đong đầy
Ân Tường Đông, Ân Tường Tây
Xây cầu bắt nhịp chung tay nhịp nhàng
Ân Hữu, Ân Thanh, Đắc Mang
Hãy cùng Bok Tới dọc ngang ngảng đầu
Quê Cha ân nghĩa thâm sâu
Đất Mẹ công đức hỏa châu sáng ngời
Hoài Ân quê của ta ơi
Bảo ban gìn giữ đời đời không quên.

07-12-2015

Vĩnh Thạnh thăm tô

Vĩnh Thạnh ơi quê hương mình miền núi
Giáp Kon Tum, Gia Lai, nối núi rừng
Giáp An Lão lại đồi núi chập chùng
Giáp Tây Sơn lại giảng rừng tiếp núi

Bước lên cao cẩn thận dìu tay với
Bước xuống thấp chậm chậm đợi nhau đi
Gió rung cây reo kẽ lá thầm thì
Đèo heo hút cheo leo đèo độ dốc

Quê mình nghèo cơ chừng quá khô khốc
Đất bới đá cần cỗi cả ngô khoai
Cơm gạo đâu no đói kéo nhau hoài
Nhưng tình tự thì giàu lòng mãi cảm

Mỗi mùa nắng nhìn núi rừng phát ngán
Mỗi mùa mưa lũ lụt tấp tơi bờ
Quê hương mình thật khổ lắm ai ơi
Đành gánh chịu những gì phải gánh chịu

Nhưng, lại chữ nhưng để cùng nương náu
Bỏ đi đâu cũng không phải quê mình
Nên trở về trên mảnh đất ta sinh
Và sống với tình quê hong ấm lạnh

Ông Cha ta trải bao đời đã gánh
Anh em ta cùng trân quý để gồng
Lại còn em còn chị những chờ trông
Chúng sức sống dựng xây và đắp đổi

Sức lực tàn nhưng chân tay không mỏi
Thân thể nhũn nhưng lòng dạ không mòn
Vì đất Mẹ, ta trang trải tấm son
Vì quê Cha, ta vun bồi chất sắt

Đã Vĩnh Kim thì làm sao không sắt
Đã Vĩnh Hiệp thì làm sao không son
Vĩnh Hòa, Vĩnh Hảo, Vĩnh Thịnh, Vĩnh Sơn
Vĩnh nổi vĩnh cho Vĩnh Quang mới thỏa

Cùng nắm tay chân thành dâng một đóa
Đóa hoa thơm xin hiến tặng tình quê
Sống tin yêu cho trọn vẹn ước thề
Và tô thắm tình quê hương tươi đẹp.

07-12-2015

Vân Canh ta đó

Đất Vân Canh kê rừng ôm núi ngủ
Người Vân Canh thoảng mộng ngó canh trâu
Những giọt cay đọng giọt đắng cơ cầu
Những giọt khổ chang giọt đau thống nỗi

Mặc cơ cực thì làm sao không khổ
Đắp gian truân hỏi chi nữa không đau
Màu thời gian dầu thay đổi ủa màu
Sắc không gian vẫn nhuộm đầy sẫm tím

Ruộng nhìn vườn khốc khô cùng đàn kín
Mạ nhìn lúa nức nẻ đá đeo bông
Đổ mồ hôi tắm nước mắt đèo bông
Trải bốn mùa côi căn phơi gốc rễ

Quê mình khổ vốn từ lâu như thế
Quê mình nghèo vốn từ thuở mới sinh
Hoa khổ đau trổ trên cây cực hình
Nhưng thương lắm hồi quê Cha đất Mẹ

Nơi cắt rốn cất tiếng kêu khe khẽ
Nơi chôn nhau đáp tiếng vọng thăm thì
Cuộc đời này dù đến cỡ nào đi
Chỉ có Đất Mẹ Quê Cha là nhất

Anh đã trải biết bao nhiêu cung bậc
Tôi kinh qua bao ngõ ngách thế trần
Chị đã thừa bao thông nỗi gian truân
Và em nữa, cam go đâu có thiếu

Anh chị em ta hát bài ca đồng điệu
Trên quê hương gai góc đá đơm bông
Máu vẫn tươi ươm từng giọt máu hồng
Đổ tâm lực thấm tô màu tươi đẹp

Bóng thời gian hững hờ đôi cánh khép
Bóng không gian đưa vẫy cuối khung trời
Vành môi khô xin gấn vụn nụ cười
Nụ cười của người Vân Canh ta đó

Canh Hòa kia em đợi chờ đầu ngõ
Canh Thuận đây chị thổi bếp hồng êm
Canh Hiệp thương, anh chân cứng đá mềm
Canh Liên nhớ, tôi vững tay chèo chống

Canh Vinh nằm gối đệm khuya mơ mộng
Canh Hiền bừng giấc điệp luống ngõ ngang
Quê hương mình sẽ vượt thoát gian nan
Người Vân Canh sẽ hiệp tương trời dậy

Núi khép rừng vụn bàn tay chào vẫy
Rừng khép núi vụn con người hòa ca
Quê hương ta trỗi bản nhạc trường ca
Ca hát mãi Huyện Vân Canh đổi mới.

07-2015